

I AINAS EKA

Titeln anspelar på den finska schlagern:
On aina aikaa. (övers. Det finns alltid tid)

I Ainas eka rodde vi mot skäret
för att plocka måsägg till en omelett,
med lite ketchup och kall pilsner
skulle den serveras som en lunchrätt.
Över fjärden som låg så stilla
rodde Aina med lugna tag.
Hon var min kära med hår i huckle
och rodde gärna för jag var så svag ...

Refr. ... i Aina, Aina, din styrka var så enorm.
Under hucket ringla flätan som en midgårdsorm.

Upp på havet kom en krusning
från ett periskop som plöjde på
och skar en reva i vattnets spegel
innan vi lyftes högt i det blå.
Jag föll ur ekan och fick med mig akterdurken
och trampa vatten av bara den
medans Aina satt kvar och rodde.
- nu på ett plåtdäck. Vad tror ni hände sen?

Refr. Aina, Aina ...

Åh jag ropa, men ingen svara. Orden dränktes av en megafon.
En sturig skåning gjorde mig varse: "Bort från bron!"
Åsså dök den, havet slök´na, som i många år var mig så kär.
Sen jag reste minnesstenen långt därute på ett öde skär.

Refr. Aina, Aina ...

/Text 1987/Mel. 2004/